

İnsan ahsen-i takvime(en güzel suret) doğru yükselebildiği gibi, esfel-i safiline(aşağıların aşağısı) yönünde yuvarlanabilme potansiyeliyle dünyaya gelir.

Yukarı ve aşağıya yönelik sınırsız bir yol açılmış imtihan için gönderilmiş beşerin önüne.

Bir ömür boyu yaptığı tercihler onu melekleri geride bırakan bir ulviyete çıkarabildiği gibi, şeytanları geride bırakan bir rezaletler çukuruna yuvarlayabiliyor.

En kadim ve 7/24 nefes almadan işini yapan düşmanı şeytan insanı dalalet uçurumlarına yuvarlamaya çalışıyor sürekli.

İnsan en büyük kuvveti zaaf ve aczini bilip Rabbine ve O'nun 124 bin Peygamberi vasıtasıyla

gönderdiği kopmaz ipine sarılırsa şeytana ve nefse karşı başarılı olup yaratıldığı ahsen-i takvimde kalırken, dalalet çukurlarına düşmekten de kurtulur.

Zaaf ve aczini bilen insan ne yapar?

Fiili ve kavli dua ve tevekkülle sürekli Rabbinim inayet ve yardımını talep eder, istiğfar ve tövbe ile de şeytan, nefis ve dostlarının hücumlarından korunur.

Kendinde kuvvet ve kudret izafe eden insan içine düştüğü gurur ve kibirle şeytan ve nefse karşı savunmasız kalır. Onların 7/24 hücumlarına dayanamayarak esfel-i safilene düşmekten kurtulamaz.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah ve tarih kitapları gurur ve kibirle kendine aşırı güvenen insanların başına gelen ibretlik hikayelerle doludur.

Bunlardan birisi Karun'dur.

Karun o kadar zenginleşmiştir ki; hazinelerin altından anahtarlarını 40 devenin ancak taşıdığı bildirilir.

Allah'ın bu lütfuna mazhar olmuş Karun'a Hz. Musa ve Hz. Harun zekat(fakirin hakkı) istenmeye gittiğinde;

Paranın kendisine sağladığını düşündüğü kuvvet ve kudretle gurur ve kibire bürünerek Hz. Musa ve Hz.. Harun'a şöyle cevap verdi:

" (Karun, onlara:) "Bu (servet) bendeki bilgi sayesinde bana verildi!" diye karşılık verdi. Oysa, Allah'ın, ondan önceki kuşaklardan, ondan daha güçlü ve ondan daha fazla servet toplamış

nicelerini (kendilerini büyüklük duygusuna kaptırmaları yüzünden) yok ettiğini bilmiyor muydu (sanki)? Ama, şu var ki, suçluluğu kesinleşmiş olanlara (artık) günahlarından sual olunmaz!.." Kasas, 28/78

Karun bu cevaptan sonra bir resepsiyon düzenleyerek kavmini topladı, kürsüye çıktı ve onlara şöyle seslendi:

"(Karun) işte böyle görkem ve gösteriş içinde soydaşlarının karşısına çıkardı. (Öyle ki,) yalnızca dünya hayatına gözünü dikenler (ona bakıp da): "Ah, n'olurdu" derlerdi, "Karun'a verildiği kadar bize de verilseydi! Çünkü o gerçekten çok talihli biri!" Kasas, 28/79

Toplumdaki aralarında Hz. Musa ve Hz. Harun'unda olduğu akıl sahipleri Karun'un şatafatına aldananları şu sözlerle uyardılar:

"Kendilerine doğru, güvenilir bilgi bahşedilmiş olanlarsa: "Yazıklar olsun size!" derlerdi, (Bilmiyor musunuz ki,) gerçekten inanmış olan, dürüst ve erdemli davranışlarda bulunan kimseler için Allah'ın tasvip ettiği şeyler daha hayırlıdır; ama şüphesiz, böyle bir nimete güçlülere göğüs geren kimselerden başkası erişemez". Kasas, 28/80

Allah'ın Peygamberleri ve ilim ve akıl sahiplerinin ikazlarını dinlemeyen ve Karun ve taraftarlarının sonu bize ibret olması için bildirildi:

"Ve sonunda onu da, evini barkını da yere batırdık: öyle ki, Allah'a karşı hiçbir şey, hiç kimse onun yardımına yetişmedi; pek tabii, kendi kendine yardım edebilecek durumda da değildi. Daha dün onun yerinde olmayı arzu edenler, "Vay! Demek ki Allah, kullarından dilediği kimselere rızık bol verir ve (dilediğine) kısarmış. Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Demek ki kafirler iflah olmayacak" demeye başladılar. (Ama) ahiret yurduna gelince, Biz orayı yeryüzünde **büyüklik taslamayan ve bozgunculuk çıkarmak istemeyen** kimselere ayırmış bulunuyoruz; çünkü gelecek Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyan kimselerindir. Kim ki (Allah'ın huzuruna) iyilik yaparak çıkarsa, daha iyisini, daha üstününü bulacaktır. Ve kim ki kötülük yaparak çıkarsa, (bilsin ki,) kötülük yapanlar yalnızca yaptıklarının karşılığını görecekler. (Ey inanan kişi,) apaçık bir üslupla bu Kuran'ı sana vaz'eden (Allah), şüphe yok ki, seni (ölümünden sonra) yeni bir hayata döndürecektir. (Hakkı kabule yanaşmayanlara) de ki: "Kimin doğru yolda yürüdüğünü ve kimin apaçık bir sapıklık içinde

olduğunu en iyi bilen Rabbimdir!" Kasas, 28/81-85

İnsan kalıcı bir kuvvet ve kudret sahibi olmak istiyorsa; Önce kendini sonra Rabbini iyi tanıyacak, fiili duayı çokça yapacak, hata yaptığında istiğfar ve tövbe silahına sarılacak ve tevekkülle sonucu Rabbini lütfuna bağlayacak.

Allah Teala bizi kuvvet ve kudretin kaynağının kendisi olduğu ve bundan bir parçayı kimlere nasıl vereceği konusunda bizleri açıkça uyarır.

“Ve (şunu da bilin ki) [ey müminler,] düşmanı öldüren siz değildiniz , Allah'tı onları öldüren, ve (korku) saldıgın zaman sen değildin [ey Peygamber, onların içine korku] salan, fakat Allah'tı (korkuyu) salan: Ve [O bütün bunları] Kendi belirlediği güzel bir sınavla müminleri sınamak için yaptı. Muhakkak ki Allah her şeyi işiten, her şeyi hakkıyla bilendir!” Enfal, 8/17

Çalışmak, çok çalışmak, istemek, dua etmek, hata yaptığımızda istiğfar etmek, tövbe etmek, aynı hatayı yapmamaya çalışmak bizden, tevekkülle beklediğimiz zaferi, başarıyı, mal ve makamı lütfetmek Allah'tan.

Zaferi, mal ve makamı verdiğinde ise boynumuzu eğip hamd, şükür ve istiğfarla başarıyı kendimizden bilmeden tüm ümmetle paylaşmak.

“ Allah'ın yardımı gelip fetih gerçekleştiğinde; Ve insanların akın akın Allah'ın dinine girdiğini gördüğünde; Rabbine **hamd ederek** şanının yüceliğini dile getir ve **O'ndan af dile**; şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir.” Nasr, 110/1-3

Evet!

Dua(özellikle fiili dua) ve tevekkül bir elimizde, tövbe ve istiğfar diğer elimizde Rabbimizden kuvvet ve kudret talep ettiğimizde kainatın en güçlü ve değerli canlısı biz oluruz.

Ama bu gücü kendimizden bilmeden tevazu ile kuşanırsak dünyada dahi numunelerini yaşadığımız ebedi bir cennet bizi bekliyor inşallah.